

אמונה (9)

משמעות עבורי כי סוף כל סוף אותה דמות מדברת עמי ויש לי קשר עמה. הקב"ה הוא מה שהוא ואין שום צורך בציוור שלו. מציאותו אינה נובעת מהעובדה שהננו יודעים או מבינים שהוא נמצא. זוהי עובדה מציאותית. הוא היה לפנינו נמצא כיום וגם יהיה אחרינו. וכיון שכך באפשרותנו לדבר אליו כמות שהוא.

רב פונקוס זצ"ל בספרו "פניני רבי שמעון"

כשם שימיו של אדם קצובים, כמו כן קצובים כל צעדיו איתא במסכת דרך ארץ זוטא (פ"ג), חשוב מעשיך בדרך ארץ ותן שכר לפסיעותך, והיינו שצריך האדם להתנהג בענייני הנצח כמו בענייני הממון, שדרך האדם לאסוף מעט מעט אפילו ריוח מועט שמזדמן אינו משליך לאחר יד, אלא קובץ על יד על יד עד שמתאסף לחשבון גדול, כן הוא נמי בענייני הנצח, כיון שמלמעלה קצוב לאדם כמה פסיעות יפסע בימי חייו (כדאיתא בסדר עולם שקצוב להאנשים מספר ימיהן חשבון שעורי מספר צעדיה) הרי שכל פסיעה הוא דבר חשוב למעלה שסופרין פסיעותיו, כדכתיב וכל צעדיו יספור, צריך האדם לראות שלא ילכו הפסיעות לריק אלא לתכלית הנרצה. ונבאר דברינו כשם שעצם העסק איש הנבון מכוין בו כראוי וכו"ל, כן כל הליכותיו באותו יום השייכות להעסק יכוין ג"כ בשביל התכלית, ואז כל פסיעותיו מתקדשות ומקבל עליהן שכר. וזהו שאחז"ל חשוב מעשיך בדרך ארץ, והיינו שיתבונן במעשיו שיהי הכל לתכלית המכוון וכו"ל בפנים, ותן שכר לפסיעותיך, והיינו שגם הפסיעות להעסק יהיו ג"כ לשם שמים ולא ילכו לבטלה ואז יקבל שכר גם עליהן.

ספר "לקוטי חפץ חיים על דעה והשקפה"

אמונה של אברהם אבינו

המדרגה של אברהם אבינו היא אמונה חזקה בה' בתמימות, כדברי הפסוק: **"הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים"** (בראשית יז, א). לתמימות שתי מדרגות: במדרגה הנמוכה היא טיפשות, **"פָּתִי יֶאֱמָר לְכָל דָּבָר"** (משלי יד, טו), אך במדרגה העליונה התמימות יכולה להיות בריאות של אמונה טבעית וחזקה, שיש בורא לעולם, ושהוא טוב ומטיב, ושהעולם הוא טוב. אדם החי עם אמונה כזאת בטובו של הקב"ה תמיד טוב לו, הוא נשען על הקב"ה, מאמין בטוב ה', ויודע שכל דעביד רחמנא לטב עביד (ברכות ס, ב). האמונה הזו מביאה אותו לשלמות. מצוות המילה, אותה קיים אברהם במסירות לעת זקנותו, היא שמבטאת את המהות של שלמות אברהם אבינו איחוד כל הכוחות לעשיית רצונו של הקב"ה. כך דרשו חז"ל **בבראשית רבה** (לט, ג): רבי ברכיה פתח:

וְזָכַרְתָּ אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנָּתַן לְךָ פֶּתַח לְעֲשׂוֹת תְּחִלָּה (דברים ח, יח)

הוא דיהב לך עצה למקני נכסין (אונקלוס) **הרב דסלר** זצ"ל אמר שכל יהודי מאמין יודע היטב שאם הוא עושה חיל, נובע הכל מסייעתא דשמיא, אולם גם אחרי מחשבות אלו נשארות מחשבות בלב שהאדם הוא אסטרטגי, בעל מעוף וכשרון, סוחר ממולח ובעל מחשבה יצירתית. **אונקלוס** מדגיש שהכח לעשות חיל, כמו גם העצה עצמה שהוא נותן וההחלטה של האדם במה להשקיע, גם אותה נתן הקב"ה. לאדם מצד עצמו לא שייך בכלל, רק קבלת מתנת שמים. מרגלא בפומיה: אנשים רגילים לומר: **"נפל לי רעיון"**, מי הפיל אותו אצלך ומאיפה הוא צץ? הקב"ה הכניס לך את המחשבה והרעיון. רגילים לבאר פסוק זה, שבא להזכיר לעשירים ולמצליחנים שידעו שכל כוחותיהם מהקב"ה ולא ישמעו ליצר הרע שמסית אותם לתלות את הצלחתם בכישוריהם שהם המצליחים ובעלי הכוחות המיוחדים. נסיון זה אינו רק למצליחים, אלא גם לאלו שחוששים ומפחדים שלא יהיה להם הכח להצליח, גם אליהם מכוונת התורה שעליהם להתחזק באמונה ולזכור שהקב"ה הוא הנותן כח לעשות חיל, והכל בידו ובודאי יצליחו.

מציאות ה' מזקקת לציור

מציאות ה' אינה נזקקת לציור, עלינו להשתדל להשיג בהירות מוחלטת בידיעת בורא העולם על כל המשתמע מכך. זהו דבר חשוב מאד! פעם שמעתי מאדם חשוב שהרחיב לבאר כיצד ניתן לצייר לעצמו את ה' יתברך. חסר לנו הציור הנכון בענין זה. ילד קטן סבור שאלקים הוא כביכול אדם גדול הנמצא בשמים... כמובן אנו כבר התרוממנו ממדרגה קטנות זו. בכל אופן עדיין חסר לנו ציור אמיתי ומדויק. לדוגמא: בשעה שהננו עומדים בתפלה אין אנו תופסים לגמרי לפני מי אנו מתפללים, אל מי אנו מדברים. והציור המתבקש מול עינינו בזמן זה כך מי אני אמר אותו אדם חשוב הוא אותיות השם קדש וכיוצא בזה. לדעתי חקירה זו מקורה בחסר הבנה מוחלט בכל הנעשה סביבנו. ציור נצרך לאדם רק אם מציאות הדבר תלויה בדמיונו. בשעה שהאישיות אליה מדבר האדם אינה אלא פרי דמיונו וסברותיו של אדם אז עליו לדעת כיצד לדמינו וזאת הוא עושה על ידי כח הציור אשר כביכול מעמיד את דמות המדבר לפניו. אך בשעה שמציאותה של אותה אישיות ברורה ומוכחת אין כל צורך בציור. כגון: כשידוע לי בברור כי מולי עומד דבר מסוים המסתר על ידי קיר אף אם אני יודע אם מדבר באדם בבעל חיים או במכונה אין לידיעה זו כל

"אָחוֹת לָנוּ קָטָנָה וְגו'" (שיר השירים ה, ח), אחות לנו קטנה, זה אברהם שאיחה את כל באי העולם. בר קפרא אמר: כזה שהוא מאחה את הקרע. אברהם אבינו הביא אחדות לעולם. כיצד הוא עשה זאת? על ידי קריאה בשם ה' אחד. לעומת עובדי האלילים שבימיו, שכל אחד האמין בפסל משלו, ולעומת האמונה הרווחת כי יש כוחות רבים ושונים השולטים ומנהיגים את העולם, אברהם אבינו האמין באמונה שלמה שיש ה' אחד בעולם, וקרא בשם ה' אחד. מכיוון שיש בורא אחד, זאת אומרת שגם העולם אחד ומאוחד. העולם אחד, והבריאה בכלל היא אחת, וממילא מכל פרט שבה ניתן גם ללמוד על הבורא האחד. **"וְה' בְּרַךְ אֶת אֲבֹרָהֶם בְּכָל"** (בראשית כד, א). את המילה "בכל" אפשר להבין כפשוטו, שהיה לאברהם כל מה שהיה צריך. אבל אפשר להרחיב את המילה "בכל", שבעצם כל העולם כולו שירת את אברהם בעבודת ה' שלו. אברהם אבינו למד את ההופעה האלוהית מהכול. בכל דבר שהוא ראה במציאות, הוא ראה את הבורא. וכשם שה' אחד והוא מתגלה בהרבה כוחות, כך האמונה והדבקות בה' מתגלות באופנים רבים, ויש להתבונן באופני הביטוי השונים של האמונה בחיי היהודי המאמין. **המלקט**

אמונה ובטחון

הבטחון מוכיח על האמונה הבטחון, הוא התוצאה של האמונה. מאחר שאנו מאמינים שה' עשה בעבר דברים, אנו בטוחים שהוא מסוגל לעשות כך גם בעתיד, וברור לנו שיקיים מה שהבטיח לנו. נגע הצרעת - חוסר הבטחון. נגע הצרעת, אבי אבות הטומאה, של ימינו, הוא חוסר הבטחון, ההיסוס לבטוח בה', מתוך ספק ביכולתו האמיתית של ה' לעזור. מי שמאמין לא מפחד הבטחון האמיתי בה' מחייב את האדם בישראל גם לבטוח בה' וגם לזרוק מעליו כל פחד מבשר ודם ובטחון בעזרת בשר ודם. בשימנו מבטחנו ואמונתנו בה', הופכים לבלתי משמעותיים ומחוסרי אונים כל האיומים, המצבים והסכנות, אשר באופן טבעי נראים כבלתי נמנעים. אנו טובעים באשליות כי אנו עייפים, נלאים ומיואשים. אנו מיואשים כי אין אנו מאמינים בה' יתברך כישות, כא-ל צבאות אשר בידו להושיענו. היהודי מעולם לא היה איש ההגיון והרציונליות. אילו היה כזה, הוא לא היה היום. צעקה לה' מראה אמונה. האדם שרוצה עזרת ה' חייב לצעוק אליו, ואז ה' עוזר. שהצעקה היא מראה אמונה, ואם כן אין ספק שאפילו אם בני ישראל אינם ראויים, אם רק יצעקו ויאמינו בה' יעזרום. הקב"ה משגיח על כל יחיד ויחיד, שהרי השכינה היא בכל מקום. ואם אדם נמצא בצרה, זועק אל ה', הקב"ה שומע אליו, גם אם הוא קטן שבקטנים. הקב"ה עומד כל רגע ורגע, ואזניו פתוחות וקשובות לכל צעקה וקריאה של תשובה. הוא מצפה בכליון עינים לתשובה אמיתית. **המלקט**

הלכה: שתיית מים לאחר קבלת שבת: אדם שקיבל על עצמו שבת מוקדם, לאחר פלג המנח והתפלל האם יכול לשנות מים לפני הקשיעה?

במשנה ברורה (סי רעא ס"א סק"א) מבואר שברגע שקיבל על עצמו שבת, שוב אינו יכול לאכול ולשתות, אף שעדיין לא שקעה החמה, כיון דחיוב הקידוש חל עליו מיד כשקיבל שבת. אמנם אם רוצה, יכול לקבל על עצמו שבת מבעוד יום, לקדש ולאכול ולהתפלל ערבית אח"כ בלילה, ובתנאי שיהיה חצי שעה סמוך לזמן קריאת שמע של ערבית.

ספר "הליכות שבת" רב אופיר מלכא שליט"א

פתגם: על תמתין לשלמות, התחיל עכשיו. פתגם חסידי

חקירה: דינא דמלכותא דינא

מועיל רק להפקיע מהבעלים הקודם, והקונה צריך לעשות מעשה קניין כדי להקנות, או שמועיל גם להקנות לקונה. (שיעורי ר' שמואל גיטין עמוד קצ).

ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: למה צריך להתפלל?

ילד קטן שאל את הרב: רבי למה צריך להתפלל אם ה' יודע מה אני צריך? הרבי חיך ואמר: התפילה היא לא בשביל ה', אלא בשבילך. היא כמו דיבור עם אבא, לא משנה אם הוא הכבד יודע מה קרה אתה מרגיש טוב כשאתה מדבר איתו. הילד חיך והלך, מרגיש שהלב שלו מתמלא חום ואור.

סיפור חסידי

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה, יהודה יוסף בן רחל, ברוך יואל שמעון ישראל בן פנינה, ראובן ישי בן מרצדס, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, פטריק יהודה בן גלדיס קאמונה, אברהם רפאל בן רבקה, מאיר חיים בן גבי זוהרה, ראובן בן איזא, ויקטוריה שושנה בת ג'וים חנה, רפאל יהודה בן מלכה, שלמה בן מרים, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלמה, אלחנן בן חנה אנושקה, מרים בת עזיזא, סנדרין אסתר בת מרים, דוד בן מרים, יעל בת כמנונה, ישראל יצחק בן ציפורה, עמנואל בן סוזן אוזיה. **שלום בית**: גיולה חיה בת סופי לבנה ואילן יהודה יצחק בן סנדרה סולאנג. **זיווג הגון**: יוני מאיר משה בן אסתר, אילן אלי אהרן בן אסתר, קלואי אורה בת סופי לבנה, לולה לאה בת סופי לבנה, לאה בת רבקה, אלודי רחל מלכה בת חשמה, יוסף גבריאל בן רבקה, מרים בת רבקה. **הצלחה רבה בכל**: נאור דוד בן יעל דינה, ליטל בת יעל דינה, לחנה בת אסתר וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור עמיחי מרדכי בן ג'יזל לאוני. **לעילוי נשמת**: ראובן בן חנינה, ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח, גיא יונה בן לאה, יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. אליהו בן מרים, ניסים חי הוברט בן ג'ולי, ליליאן רוזה בת אוטה נגימה, דוד בן מרים, פליקס סעידו בן אטו מסעודה. אפרת רחל בת אסטרייה כוכבה, אברהם בן אליעזר, מלכה אנרייט מרוזקה, אנדרה סעיד בן פורטונה מסעודה, קרול מזל אדסה בת גבי ורגונה, אברהם בן אסתר.

יוסף גרמון כולל עקס לע בען
לכל עניני הדף נא לפנות במייל ל:
germon73@hotmail.fr
ניתן למצוא את העלון
www.kollel-aixlesbains.fr